

De Perzikboom - Onze visie verteld in een verhaal

Suus stormt door de achterdeur de keuken binnen. Haar haren dansen rond haar gezicht. Mama hoorde haar piepende fietsremmen al voordat ze Suus zag.

"Goedemiddag lieverd, zo te zien heb jij het leuk gehad op school. Hoe komt het dat jij zo enthousiast bent?"

"Hai mam, ik ga het je zo vertellen maar ik moet nu eerst opa bellen."

Mama lacht, ze weet dat haar dochter niet te remmen is wanneer ze zo enthousiast is en schenkt twee bekers thee in. In de kamer hoort ze dat Suus opa al aan de lijn heeft.

"Hoi opa, je bent de perfecte persoon die mij kan helpen met mijn huiswerk."

"Ha lieve Suus, wat klink je enthousiast en waarom zou juist ik jou kunnen helpen?"

"We hebben echt een te gekke opdracht opa, we mogen iets uitzoeken voor de entree van onze school. En jij hebt super veel verstand van kunst."

Opa schiet in de lach.

"Ik voel me vereerd dat je aan mij denkt! Maar ik weet zeker dat jouw juf wil dat juist jij over deze opdracht nadenkt."

"Dat heb ik allang gedaan opa! De hele weg naar huis! Ik vind dat het een schilderij moet zijn van 'Van Gogh', want ik weet nog dat je me daarover vertelde. Dat hij een Nederlandse schilder is die over de hele wereld beroemd is."

"Dat heb je goed onthouden Suus, maar er zijn wel meer Nederlandse schilders die wereldberoemd zijn."

"ja, dat is zo. Je hebt ook verteld over Vermeer toen we in die grote hal in het Rijksmuseum liepen, daar hing dat schilderij van het meisje die melk schenkt. En natuurlijk het schilderij met die twee mensen uit de Bijbel die stiekem verliefd op elkaar waren van Rembrandt."

"Heel goed Suus, je bedoelt het Joodse bruidje met Isaak en Rebekka. Ik vind het fijn dat je altijd zo goed naar me luistert als ik je meeneem op onze museumbezoeken. Waarom wil je dan nu toch graag voor een schilderij van 'van Gogh' kiezen?"

Suus denkt even na.

"Hij mocht het op zijn eigen manier doen opa, het schilderen bedoel ik, en dat past heel goed bij onze school. Ik mag altijd eerder aan de slag als ik de uitleg van de juf niet nodig heb en Guido, je weet wel, mijn vriend, krijgt altijd grote letters omdat hij lezen anders moeilijk vindt, en dat vindt niemand raar."

"Nou, dat zeg je mooi. Goed, zal ik je dan morgenmiddag ophalen? Ik denk dat we voor onze zoektocht dan naar het van Goghmuseum moeten gaan."

Dit vond Suus een geweldig idee en gelukkig vond mama het ook goed.

De volgende middag kijkt opa trots naar Suus. Zijn kleindochter staat naast hem de verschillende schilderijen te bekijken. Ze is goed voorbereid en schrijft soms een naam van een schilderij op in een schriftje dat ze heeft meegenomen. Plots slaat ze haar schriftje dicht en de kuiltjes in haar wangen komen tevoorschijn. Opa kijkt naar de richting waar Suus naar kijkt en glimlacht ook. "Ik zie in je ogen dat je je kunstwerk gevonden hebt Suus."

"Ja, Opa.. Deze is het! Ik heb veel andere mooie gezien, maar deze hoort bij onze school." Ze doet voorzichtig een paar pasjes dichterbij. "Kijk opa, elk blaadje heeft zijn eigen kleurtje, je kan zelfs zien hoe de kwast elk blaadje heeft gemaakt."

Opa komt ook dichterbij. "Ja dat klopt, dat noemen we penseelstreken. De schilder gebruikt penselen. Het zijn inderdaad mooie kleurtjes, maar van dichtbij zie je eigenlijk helemaal niet meer wat het is. Daarvoor moeten we weer een paar passen naar achteren doen. Vertel is Suus, waarom past juist dit schilderij bij jouw school?"

Opa en Suus zien niet dat een meneer met een baby'tje tegen zijn schouder zich geïnteresseerd omdraait.

Suus antwoordt: "de kleur van de blauwe lucht, de hemel, die zit altijd om de boom heen. Ook als je hem soms even niet ziet, weet je dat Hij er toch is. En de boom is geen boom meer als je van dichtbij alle losse blaadjes ziet, maar wel een boom als je alle blaadjes samen ziet. Elk blaadje mag zijn eigen kleur zijn, en een eigen kant op groeien, maar alleen alle blaadjes samen zijn de boom."

Suus blijft even stil en kijkt nog eens kritisch naar het schilderij.

"En hij is trots opa, kijk maar hoe rechtop hij staat. Het is een trotse boom."

Opa legt zijn hand op haar schouder. "Daar ben ik het helemaal mee eens. Je hebt het kunstwerk voor je school gevonden."

De meneer met de baby is naast hen komen staan.

"Mag ik jullie iets vragen, ik heb jullie horen praten. Wat jullie vertellen, dat vind ik zo mooi en ik zoek nog een school voor deze kleine jongen hier."

De meneer klopt liefdevol met zijn hand op het ruggetje van zijn baby'tje.

"Daar kunnen we u wel mee helpen" zeggen opa en Suus glimlachend in koor.